

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacy są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Gmina Polonica z przysiółkiem Bohdanówka obowiązana się dla założenia regularnej szkoły parafialnej u siebie po wieczne czasy, wystawiony już budynek i istniejące porządki szkolne utrzymywać zawsze w dobrym stanie, czuwać nad czystością i opalaniem szkoły, zawsze w dobrym stanie, czuwać nad czystością i opalaniem szkoły, i płacić każdemu nauczycielowi, który ma oraz pełnić służbę diaka z pobieraniem połączonych z nią dochodów, rocznie 40 zł. gotówka, a do tego dodawać 8 mierzyc żyta i po 6 mierzyc jęczmienia i hreczki.

Na polepszenie tej dotacji ofiarował gr. kat. administrator parafii X. Adam Sirzelbiki na czas swego urzędowania kapłańskiego w Polonicach roczną kwotę 2 zł. w. a.

Okazana temi ofiarami troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie uszkodzonych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego, złożyli dalej w magistracie lwowskim: P. P. Antoni Ulrichsthal 1 zł., Erazm Kemmer 1 zł., Zofia Matkowska 1 zł., E. Balas 10 c., Gabr. Starzeńska 5 zł., J. Wang 1 zł., baron Piotr Romaszkan 5 zł., M. 1 zł., Czerwińska 1 zł., Karolina Winter 1 zł., B. Z. 50 c., N. N. 40 c., A. Kossakowska 1 zł., Tadeusz Bakowski 1 zł., Alfred Böhm 1 zł., Fr. Danielski 1 zł., Karol Mokrzycki 1 zł., A. Kohmann 50 c., J. Żelichowski 50 c., z drobnych datków w trzeciej dzielnicy miasta wpłynęło przez urząd landwójtowski 4 zł. 80 c. w. a.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 24. sierpnia b. r. raczył najmiłośniej nadać srebrny krzyż zasługi Łukaszowi Czernemu, żołnierzowi strazy policyjnej w Krakowie, za wyratowanie z narazieniem własnego życia człowieka topiącego się w rzece Wiśle.

Część nieurzędowa.

Lwów, 29. sierpnia Od niejakiego czasu powstały w Niemczech zjazdy peryodyczne ludzi specjalnego jakiego zawodu, na których rozbiegane bywają ze stanowiska teorii i doświadczenia kwestye szczegółowe, tegoż specjalnego zawodu dotyczące. I tak był niedawno zjazd dyrektorów i administratorów dróg żelaznych, zjazd lekarzy i przyjaciół nauk przyrodniczych; teraz zaś jest w Monachium zjazd kupców (Handelstag) a w Wiedniu zjazd prawników (Juristentag). Na zjazdy te przybyli do Monachium delegaci izb i korporacji handlowych i przemysłowych, do Wiednia zaś prawnicy i praktyczni adwokaci z różnych stron Niemiec. Chociaż zaś zjazdy takowe, jako zebrania ludzi prywatnych, praw nie stanowią, to jednak znaczny wpływ na opinię publiczną wywierają. Rozbierając bowiem kwestye społeczność całą obchodzące, przyczyniają się do wykrycia prawdziwego ich znaczenia, do wyrobienia pewnych zdań, które później nie są bez wpływu na prawodawstwo i politykę w ogóle. Zjazdy więc takowe nie tylko Niemcy same obchodzą, ale częstokroć i dla innych krajów wiele poręczającego mieć mogą. Dla tego o zjazdach obecnych w Monachium i w Wiedniu w krótkości pomówić zamierzaliśmy.

Zjazd w Monachium rozbiegać będzie głównie ze stanowiska handlowo-przemysłowego pytanie, czyli traktat handlowy prusko-francuski korzystnym będzie lub szkodliwym dla ogółu krajów niemieckich; z tego samego zaś stanowiska rozbiegać będzie propozycję Austrii przystąpienia do związku cłowego niemieckiego. Ciekawe więc będą prowadzone pod tym względem rozprawy, bo ludzie fachowi ze stanem handlu i przemysłu praktycznie obznajomieni, właściwszymi w sprawach powyższych mogą być sędziami, jak ministrowie i dyplomaci, jeżeli zdołają zapatrywać się na nie ze stanowiska dobra ogółu, nie biorąc za podstawę ciasne pojęcia samolubnego interesu. W Monachium więc wyjdzie na jaw prawdziwy stan przemysłu w różnych stronach Niemiec; pokaze się, czyli i o ile Niemcy pod względem przemysłu mierzyć się mogą z Francją i wytrzymać nacisk konkurencji francuskiej. Pokaze się zarazem, czyli i o ile reprezentanci handlu i przemysłu niemieckiego, kwestye te traktować zdołają z wyższego ekonomiczno-politycznego stanowiska. Rozprawy więc w Monachium żywo zajmować będą tych, których ważne kwestye społeczne obchodzą; dla tego wyciągi z nich w piśmie naszym zamieszczamy.

Na zjeździe prawników w Wiedniu traktowane być mają najważniejsze kwestye prawa cywilnego i karnego. I tak jako pierwszy przedmiot poddano pod rozbiór twierdzenie, „*że nieprekluzyjność (Unverjährbarkeit) prawa hipotecznego nie jest koniecznym warunkiem urzędzenia ksiąg gruntowych; przeciwnie zaś przed-*

wnienie hipoteki z naszaczeniem długiego nań terminu, okazuje się potrzebnem.” Otóż kwestya ta pierwsza, jaką zjazd prawników rozbiegać ma, tak niejasno i mgliście jest określona, iż zrozumieć jej wcale nie można. Zdawałoby się, że autor twierdzi, iż prawo rzeczowe, prawo zaciągnięciem w księgi gruntowe (hypoteczne) nabyte, przedawnieniu uleż, to jest zatracone być może w skutek długoletniego niewykonywania, czyli praktycznie i innymi słowy, że na przykład kapitał na nieruchomości jakiej hipotecznie zabezpieczony przedawnieniu uleż, to jest przepaść może, jeżeli kto przez długie lata o niego prawnie dopominać się nie będzie. Twierdzenie zaś takowe zdaje się wbrew przeciwnemu wszelkim pojęciom o prawie hipotecznem, przeciwne wszelkim pojęciom w ogóle, i nie pojmujemy, jakby pod rozbiór zgromadzonych prawników oddane być mogło. Jeżeli bowiem przedawnienie hipoteczne procentów jest koniecznym i z natury rzeczy wypływającym, to znów przedawnienia kapitału ani przypuścić, ani pojąć wcale nie można. Z ciekawością więc oczekiwaliśmy rozbioru tego twierdzenia, które tak, jak w określeniu podane zostało, prawie niedorzecznemby się zdawało.

Drugim przedmiotem pod rozbiór poddanym jest wniosek, ażeby przy zaprowadzeniu wspólnego postępowania sądowego dla wszystkich krajów niemieckich przyjęto zasadę, iż sądy żadnymi sprawami administracyjnymi, a zatem i rzeczami administracyjno-sądowymi zajmować się nie mogą. Wniosek ten popieralibyśmy wszystkimi siłami, zasada bowiem rozdziału administracji i sądownictwa w każdym kierunku stała się już od dawna pewnikiem niezachwianym. Sędzia jedynie sprawę w sporze będącą zgłębić i wyrok ferować powinien, to jest właściwym jego zadaniem; wszystko inne przez strony same załatwione, lub przez urzędników ad hoc pod nadzorem i karnością prokuratora jako reprezentanta władzy sprawowane być powinno. Wszakże już rząd cesarski uznał konieczność reformy obecnego postępowania sądowego; i w radzie państwa kilkakrotnie oświadczył, iż projekta ku temu w ministerjum sprawiedliwości wypracowane już zostały, i tylko z powodu choroby pana ministra ostatecznie jeszcze zgłębić nie mogły.

Równie ważne są inne przedmioty pod rozbiór przyjęte mające. Jest między innymi wniosek uchylecia kar hańbiących i od czei odsadzających, bo honor i cześć żadnym wyrokiem nadane ani odjęte być nie mogą, bo po nad wyrokiem stoi sumienie i przeświadczenie publiczne, które jedynie cześć odbiera, lub nadaje. Jest dalej wniosek określający pojęcie, zadanie i atrybuty prokuratury państwa. Chociaż zaś rozbiory te i rozprawy, jak już nadmieniliśmy, natychmiastowego praktycznego następstwa mieć nie będą, to jednak wielkiego znaczenia odmówić im nie można. Dlatego bacznie je śledząc okiem, wiadomość o nich podawać i oceniać je nie omisszamy.

Monarchia Austriacka.

Mikołajów, 27. sierpnia. (*Nabożeństwo dziękczynne.*)

Podobnie jak wszystkie znaczniejsze miasta w naszym kraju, obchodziła także gmina powiatowego miasta Mikołajowa w obwodzie stryjskim szczęśliwy powrót Najjaśn. Pani do stolicy dziękczynnem nabożeństwem, a w dniu uroczystości urodzin Najjaśn. Pana wyprawiła ludność tamtejsza oprócz nabożeństwa także świetną iluminację z własnego popędu.

Wiedeń, 28. sierpnia. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*)

Cesarz Jego Mość udaje się dzisiaj do obozu pod Wimpassing, gdzie mają odbyć się wielkie manewry wojenne. Dowodzący generał feld. baron Schiller udał się tamże wczoraj.

Arceksiążę Ludwik Wiktor wracając z Londynu, przybył do Salzburga. Minister stanu Schmerling uda się w sobotę w podróż za urlopem i do 14. powróci do Wiednia. Najprzód udaje się on do Karlsbadu.

Francya.

Paryż, 25. sierpnia. (*Doniesienia z Meksyku. — Różne wiadomości. — Dzienniki półurzędowe o Hiszpanii i mowie cesarskiej.*)

Ostatnie wiadomości z Meksyku dochodzą do dnia 28. lipca. Sytuacja dotąd się nie zmieniła. Droga między Vera Cruz a Orizaba jest częstokroć nie do użycia z powodu ulewnych deszczów i Gerillów przecinających komunikację. Toż samo pismo donosi, że Sant Anna, dawny prezydent Rzeczypospolitej meksykańskiej, teraz w Hawanie mieszkający, zamierzał udać się do Meksyku; zamiar ten jednak zaniechał musiał, gdyż kap. Roze, komendant stacyi francuskiej w Vera Cruz oświadczył mu kazał, iż nie pozwoli mu wsiąść na terytorium meksykańskie. Dwóch tysięcy Zuawów, którzy 5. lipca z Algierji odplynęli, oczekują w Vera Cruz w pierwszych dniach sierpnia.

Minister oświecenia publicznego Rouland zastępywać będzie hr. Persigny w ministerjum spraw wewnętrznych podczas nieobe-

ności tegoż. P. Persigny udaje się do departamentu Loary dla przewodniczenia posiedzeniu rady ogólnej departamentowej.

Dzienniki półurzędowe zamieściły następujący telegram z Madrytu: „Dzienniki ministeryjne zapewniają, że Hiszpania starać się będzie o pozostanie w dobrych stosunkach z Francją, nie ubliżając jednak swej godności. Prasa i opinia publiczna poczęły się opamiętywać z pierwszego wrażenia, jakie słowa Cesarza do jen. Concha wyrzeczony sprawiły.

Indep. belge zwraca uwagę na wyraźną sprzeczność tego telegramu z poprzedzającymi doniesieniami tychże samych dzienników. Dawniej twierdziły one, że mowa Cesarza do jen. Concha najlepsze w Madrycie wrażenie sprawiła. Jeżeli tak było, to przecież prasa dziennikarska i opinia publiczna nie miały żadnego powodu do opamiętywania się. Snać półurzędowe dzienniki paryskie zapomniały o tem, co w tej samej rzeczy niedawno pisały.

Włochy.

(Wiadomości z Rzymu i z Sycylii.)

Do powszechniej augsburskiej gazety piszą z Rzymu pod dniem 19. sierpnia: Chociaż miasto dość jeszcze spokojne w obec oczekiwanych wypadków, to jednak pod pokrywką politycznego indyferentyzmu tkwi nienawiść u wielu, którzy rachują na bliskie pojawienie się Garibaldeggo. Dotąd nikt jeszcze nie powazył się zaczepić osób duchownych; ostatniej zaś niedzieli ksiądz jeden z Maccrati, który po Ave Maria do swego szedł mieszkania, na ulicy Via di Pie di marmo napadnięty został od dwóch nieznanomych i ranniony nożem z tyłu; rana nie grozi przecież niebezpieczeństwem życia. Inny ksiądz idąc na ulicy Via di San Ignazio, napadnięty został przez nieznanomego, który go nożem pchnął w piersi. Jeżeli dnia 15. sierpnia w czasie uroczystości napoleońskiej nie przyszło do żadnej demonstracji, zawdzięczyć to jedynie można karność żołnierzy francuskich, z których zaden nie był pijany, pomimo tego, że im większy zółd wypłacono i urlop do północy dano. Tumultuanci zaś głównie liczyli na pijaństwo wojska. — W okolicy Rzymu około gór albańskich tak jak w Rzymie samym ważnych oczekujących wypadków. W Frascati, Nemi, Ariccia i Albano nie masz jednak wielkiego zapalu dla Garibaldeggo. Miejsca te mają załogę francuską. — Król Franciszek II. mieszka w nie wielkim domu w Albano przy Corso; smutne to mieszkanie w porównaniu z pałacami królewskimi nad zatoką neapolitańską. Pozostali mu wierni jego przyjaciele, otaczają go w Albano i tworzą około niego rodzaj dworu, do którego teraz przybyło kilku wojskowych, którzy dawniej w wojsku neapolitańskim służyli. Wyglądają oni wsparcia z kieszeni królewskiej, z której nie wiele teraz wycisnąć można.

Turyński korespondent dziennika *Temps* pisze, że cała Sycylia należy do Garibaldeggo; szlachta, mieszczaństwo i lud. Liczbę ochotników jego trudno z pewnością oznaczyć, podzieleni są bowiem na różne kolumny. Może ich będzie do 15.000, a pewno ich jest przeszło 8000. Wszędzie, gdzie tylko przyjdą, miasta i lud składają się na nich; duchowieństwo wychodzi naprzeciwko nich i błogosławi ich sztandary. Tenże sam korespondent twierdzi, że zajęcie Katanii wielką jest klęską dla rządu, gdyż Catania i Messyna to właśnie dwa punkta, do których jen. Cugia wzbronit zbliżyć się Garibaldiemu. Rząd turyński widząc słaby skutek swych usiłowań, przysłał instrukcyę jen. Cugia, wzywając go do spiesznego działania, ale ten wiedząc, jak ludność usposobiona jest dla Garibaldeggo, wiedząc nadto, że na wojsko liczyć nie może, napisał list do Garibaldeggo, w którym znajduje się następujący dosłowny ustęp: „Nie można tego pozwolić, ażeby jeden generał według swego upodobania rządu zaprowadzał i znosił. W żadnym razie nie dozwolę, ażeby Garibaldi zajął Katanię lub Messynę. Jeżeli zezwoli na opuszczenie wyspy, stawię do jego dyspozycji statek, który go zawiezie na jakikolwiek punkt stałego lądu.“

Niemcy.

(Fortyfikacya wybrzeży niemieckich.)

Piszą z Hamburga do *Allg. Ztg.*, że konferencya względem obrony brzegów, „które już ostatecznie ukończone zostały, a na których znajdowali się posłowie Prus (w imieniu swoim i Oldenburga) Hannoveru, Mecklenburga, i miast Hanzeatyckich miały następujący rezultat: Ma być zbudowanem: I. na morzu bałtyckim twierdza przy Warnemünde, cztery twierdze z zatocze Wismarschen jako to przy Timmandorf, na Lipsie, przy Hohen-Wischendorf i przy Voltenhagen, twierdza przy Travemünde; II. na morzu niemieckim; 1) twierdza dla obrony ujścia Elby przy Kugelbaake, przy Kuxhafen, przy Grodner Baak i przy Brunshausen; 2) twierdza dla obrony ujścia Wezery przy Jungferbaake, przy Brenkmannshof i przy Blexen; 3) twierdza do obrony ujścia Ems przy Knock. Najważniejsze z tych twierdz, które razem mają kosztować 2,700.000 Tl. będą stały przy Brunshausen i Jungferbaake. Korespondent wyraża nadzieję, że jeszcze w tym roku zgromadzenie związkowe przyzwoli na budowę tych twierdz, do czego bezwątpienia Prusy podadzą rękę pomocną. W tym razie najdalej na rok 1866 możnaby spodziewać się zupełnego ukończenia fortyfikacyi nadbrzeżnych w Niemczech.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 27. sierpnia. (Manifest W. ks. Konstantego. Stracenie Rzący i Rylla. — Gratulacye dla marg. Wielopolskiego.)

Jak donosi *Gazeta Warszaw.* wydał W. Książę Konstanty następujący manifest:

Najjaśniejszy Cesarz i Król, dostojny mój Brat, mianując mnie namiestnikiem Swoim w Królestwie, pragnął dać przez to poddanym Swoim Polskim niewątpliwy dowód dobroliwych ku nim chęci.

Podejmując się obowiązku, jaki dostojnemu mojemu Władcy podobano się włożyć na mnie, nie tałem sobie trudności mojego zadania. Lecz czystość uczuć moich, nadzieja w Bogu i w udziale wszystkich Polaków ojczyznę prawdziwie kochających i o jej rzetelne dobro troskliwych, dodała mi otuchy.

W takich to usposobieniach usłuchałem głosu mojego Monarchy, a w zakład uczuć moich, przywiodłem z sobą wśród was, co mam sercu najdroższego, małżonkę moję i dzieci, a to niemal najajutrz po zamachu przeciwko reprezentantowi Cesarza.

Silny sumieniem i chęcią poświęcenia wszystkich sił moich szczęściu waszemu, zawiąłem w pośród was pod osłoną tylko ufności bez granic, którą w was samych pokładałem.

Wszakże, zanim jeszcze stopy moje dotknęły się waszej ziemi, uzbrojone już było ramię mordercy, który wnet miał cios mi zadać.

Śmierć czychała na mnie z pośrodku rzeszy wychodzących na moje spotkanie i postępowała za pierwszemi krokami moimi, kiedy szedłem przed ołtarze Pańskie.

Łaską tylko Boskiej opatrności ocalony zostałem.

Odtąd dwa jeszcze zamachy spełniono na mężu, którego ufność Cesarza i Króla dodała mi z pośród was jako współpracownika w wielkiem moim powołaniu.

Ramię sprawiedliwości dotknęło winowajców.

Rząd Najjaśniejszego Pana, będzie umiał ukrócić występne knowania, a ostroń opieką prawa ludzi dobrej woli.

Polacy! czyliż dopuścicie, aby występne stronnictwo, nie liczne lecz zapamiętałe i do najohydniejszych środków uciekające się, stawiało zaporę między tronem i narodem i tamowało spełnienie wspólnomyślnych zamiarów Najjaśniejszego Pana?

Czyliż ścierpicie, aby pod pozorem wolności i miłości Ojczyzny, potworne sprzysiężenie teroryzowało naród bezustannemi groźbami?

Badźcie godni pełnych chwały przodków waszych, pamiętajcie, że dotąd żadna karta dziejów waszych nie nosiła na sobie zwały czynów tak ohydnych.

Postępowaniem waszem przekonajcie świat cały, że zrzucacie z siebie solidarność wszelką zbrodni naród hańbiących.

Uchwalono przez Cesarza i Króla, dla zadosyć uczynienia prawdziwym potrzebom, a w wykonanie już wprowadzone wielkie reformy, jako to: utworzenie rady stanu, organizacya szkół, wydziału wychowania publicznego i wyznań, oczyszczanie rolników, emancypacya żydów, ustanowienie rad miejskich i powiatowych, reforma administracyi; wszystkie te środki świadczą jawnie o pieczołowitości dla was dostojnego naszego Monarchy.

Nie dopuszczajcie więc, aby zupełne ich wykonanie i dalsze rozwinięcie, tamowane być mogło przez zbrodnicze stronnictwo, poświęcające dobro kraju ziszczeniu swych zasad wywrotu; przez stronnictwo umiejące tylko niszczyć, ale nie budować.

Polacy! połóżcie we mnie zaufanie, równe temu jakie Ja w Was położyłem. Połączcie się ze mną w jednym uczuciu, pracujmy wspólnie i zgodnie około dobra Polski, prosząc Boga, aby usiłowaniom naszym błogosławił, a nowa epoka dobrego bytu i szczęścia, otworzy się dla tej Ojczyzny, którą tak miłujecie.

Warszawa dnia 15. (27.) sierpnia 1862. Konstanty.

Dopiero dziś otrzymaliśmy *Dziennik powszechny* z 26. sierpnia, w którym podana jest wiadomość o straceniu Rzący i Rylla. Oto co pisze ten dziennik:

W dniu dzisiejszym o godzinie 9. zrana, w wykonaniu wyroków sądowych wojennych — Ludwik Ryll uznany winnym: wzięcia bezpośredniego udziału w potajemnym, spisku, mającym na celu obalenie władzy rządowej i porządku publicznego w Królestwie Polskiem; targnięcia się w celu politycznym na życie JW. naczelnika rządu cywilnego w Królestwie, hrabiego Wielopolskiego margrabiego Gonzaga Myszkowskiego, — i Jan Rzonca uznany winnym: obmyślanego naprzód zamachu na życie tegoż JW. naczelnika rządu cywilnego w Królestwie; przyjęcia udziału w ukrytym spisku, mającym na celu obalenie władzy rządowej i porządku publicznego w Królestwie, oraz innych przestępstw — ponieśli karę śmierci przez powieszenie, które nastąpiło na stoku cytadeli Aleksandrowskiej.

Tenże sam dziennik donosi także, że z powodu udaremnienia zamachu na życie JW. hrabiego Wielopolskiego margrabiego Gonzaga Myszkowskiego, naczelnika rządu cywilnego w Królestwie Polskiem, zarządzone zostały przez władze dycezyjne dzięki czynie nabożeństwa w dyecezyjach Kujawsko-Kaliskiej i Chełmskiej. Biskupi i duchowieństwo tych dyecezyj wynurzyli jednocześnie JW. margrabiemu swoje współczucie, w pismach umyślnie w tym celu jemu przestanych.

Rosya.

(Przyjęcie posła włoskiego. — Ulgi w dziennikarstwie. — Wiadomości z Kubanu i z Odesy. — Depesza okólnikowa względem uznania Włoch.)

Z Petersburga 20. sierpnia donoszą *Dziennikowi Powszechnemu*: W niedzielę, 5. sierpnia (v. s.) hrabia Hektor Ger-

baix de Sonnaz, generał armii, senator Królestwa włoskiego, kawaler najwyższego orderu Zwiastowania, mający powierzona sobie nadzwyczajną misję Najjaśniejszego Króla Włoskiego, miał zaszczyt być przyjmowanym na audyencyi przez Ich Cesarskie Moście, równie jak i przez Jego Cesarską Wysokość, Wielkiego księcia Cesarzawicza Następcę tronu.

Bezwzględnie potem, osoby następujące, należące do nadzwyczajnego poselstwa N. Króla Włoskiego, miały zaszczyt być przedstawionymi Ich Cesarskim Mościom i Jego Cesarskiej Wysokości, Wielkiemu księciu Cesarzawiczowi Następcy tronu, a mianowicie: margrabia Oldoini, sprawujący interesa; kawaler Józef Gerbaix de Sonnaz, pułkownik generalnego sztabu; hrabia Bracorens de Savoiron, major z 1go pułku grenadierów, oficer ordynansowy N. Króla; książę Somma, major z generalnego sztabu, oficer ordynansowy N. Króla; Artem de Seyssel d' Aix, margrabia de Sommariva, kapitan z 4go pułku ułanów Montebello, adjutant hrabiego Sonnaz; margrabia Boero de Cortanze, porucznik z 3go pułku grenadierów, adjutant hrabiego Sonnaz; książę Sforza dei Segni, porucznik z 1go pułku ułanów Novara, honorowy oficer ordynansowy N. Króla; margrabia Arconati Visconti, porucznik z 3go pułku bersalierów, honorowy oficer ordynansowy N. Króla; baron Marochetti, sekretarz poselstwa, i baron Galvagna, urzędnik poselstwa.

Tegoż dnia baron Pirch, radca poselstwa Pruskiego i pan Greindl, sprawujący interesa Belgii, mieli także zaszczyt być przedstawionymi Ich Cesarskim Mościom i Jego Cesarskiej Wysokości, Wielkiemu księciu Cesarzawiczowi następcy tronu.

W postępowaniu z dziennikami uczyniono nagle pewien zwrot. Dozwolono im polemizować z Herzenem. Początek zrobił profesor Katków w *Ruskim Wjeŝniku*; za nim poszła *Pszczola północna*. Zarzucają mu, że nie zna teraźniejszych stosunków i potrzeb Rosyi, zapewniają, że on nie posiada najmniejszej powagi, i wyznają, że chcą zedrzedz z niego urok którym go otoczyło przymusowe milczenie prasy rosyjskiej.

Czerkiesi w powiecie Kuban powstałi znowu i trzymają się zaczepnie. W czerwcu napadli na Chamkety, i prawie je zajęli; nieco później na stanicę Sewastopolską, gdzie jednak zostali odparci, a 8. lipca otoczyli w 4000 ludzi stanicę Psemenską nad wielką Łabą. Morderczy ogień działowy zmusił ich wprawdzie do odwrotu, lecz wprowadzili z sobą 37 mieszkańców. Z Odessy donoszą, że dnia 8. b. m. za wyrokiem sadu wojennego jeden „z głównych wichrzycieli“ został rozstrzelany. Pokazuje się więc, że i w południowych okolicach spokój został zaburzony, ale gazety nie o tem nie donoszą.

Telegram z **Petersburga** z 27. sierpnia donosi: Dzisiejszy *Journal de St. Petersburg* podaje depezę okólnikową księcia Górczakowa z 6. (18.) sierpnia względem uznania Włoch, w której oświadcza: Chodzi tu o więcej jeszcze niż o kwestye prawne; zasada monarchiczna, porządek socyalny walczą przeciwko anarchii rewolucyjnej. Dalej wyliczając gwarancye dane od Króla Wiktora Emanuela dodaje: W tem położeniu rzeczy uznaliśmy za rzecz pozyteczną dla naszych interesów utrzymać i utrwalić rząd turyński w granicach porządku, jako też nie odmawiać moralnego wpływu rządowi i światłej większości kraju, dla którego mamy dobre chęci i współczucie. Wreszcie Cesarz ma zamiar nie brać na uwagę kwestyj prawnych, ani ich rozstrzygać.

Tureya.

Konstantynopol, 21. sierpnia. (Urodziny Cesarza Jego Mości austr.)

W dzień urodzin Jego c. k. Apostolskiej Mości c. k. austr. internuncyusz udał się z wszystkimi urzędnikami legacyi i kilkoma członkami ciała dyplomatycznego o 8 godzinie zrana na pokład parowca „Lloyda“ stojącego w Bojukdere na kotwicy. O godzinie 10 w bogato i wspaniale przyozdobionym kościele P. Maryi odbyło się uroczyste nabożeństwo; podczas *Te Deum* na pałacu poselstwa wywieszono sztandar austriacki, który jeden z parowców na Bosforze powitał 21 salwami działowymi. Wszystkie okręta „Lloyda“ i inne kupieckie powywieszały pawilony.

Jego Excelencya internuncyusz przyjmował w salonach poselstwa poddanych austriackich.

Aurify Bej, pierwszy Dragoman dywanu sultańskiego, przybył z życzeniami wysokiej Porty, a sekretarz pałacu sultańskiego z życzeniami od Sultana.

W ciągu dnia internuncyusz przyjmował życzenia od ciała dyplomatycznego.

Wieczorem była wielka uczta w Willi Jego Excel. w Bujukdere.

Kronika.

(Stan zdrowia we Lwowie w lipcu r. b.) W zeszłym miesiącu nie miała żadna słabość char. ktery przeważnego, nawet zdarzające się zwykle w gorącej porze roku słabości gastryczne nie były zbyt liczne.

Do stanu chorych w głównym szpitalu, który z końcem czerwca wynosił 583, przybyło w zeszłym miesiącu świeżych chorych 361, zaczętem wynosiła ogólna liczba chorych 944, z których 339 wyzdrowiało, 29 umarło, 43 wypuszczono nieuleczonych, a 533 pozostało z końcem miesiąca do dalszej kuracyi; przybytek chorych był zatem mniejszy, a stosunek wyzdrowienia pomysłniejszy.

Pomiędzy ludnością w stolicy wydarzyło się w zeszłym miesiącu 183 wypadków śmierci, o 48 mniej niż w czerwcu r. b.

(Jeszcze o pożarach.) Ostatnimi dniami mieliśmy we Lwowie kilka takich wypadków pożarowych, które dzięki spieszej i gorliwej interwencyi straży ogniowej skończyły się na przytlumieniu ognia w zarodzie i przeto niemogły dojść do wiedzy szerszych kół publiczności. I tak dnia 27. b. m. przed godziną jedynastą w nocy zapaliło się od fajerki do ogrzewania żelazka drzewo złożone w czeluści piecowej na 3 piątrze w domu pod N. 210 w mieście, i ogień buchnął zaraz w komin, gdzie jednakże niezwłocznie został przytlumiony. Drugi podobny pożar, mało znaczący w skutkach swoich, wydarzył się 28. b. m. o godzinie pół do 1. w nocy w drugiej dzielnicy miasta, gdzie za domem pod N. 233 zapaliła się kupa liści podobno przez nieostrożność z fajką, a zład dostał się ogień na niski dach gontowy w pobliżu. Ogień ten jednakże przytlumili sami mieszkańcy. Prócz tego były jeszcze dnia 27. b. m. dwa pożary za obrębem miasta, jeden w pobliżu Zubrzy a drugi na Kleparowie. W obadwa te miejsca pospieszyła straż ogniowa na pierwszy sygnał pożarowy z wieży i przyczyniła się wiele do przytlumienia ognia.

(Odwieczny dąb.) W Allouville (w okręgu Yvetot, we Francyi) istnieje sławny dąb, któremu historycy i naturalisci dają 800 do 900 lat wieku. Pień jego tak został wyżłobiony przez czas, że pozostała tylko ud lu sama kora, a jednak corocznie okrywa się liściem i żołądźmi. Od 1696 r. wewnątrz tego drzewa urządzona jest kaplica. Gamaches, niedaleko Abbeville, ma także swe starożytne drzewo, będące przedmiotem czci, nie tylko z powodu swego wieku, ale i pochodzenia. W 1598 r. pokój pomiędzy Henrykiem IV. a Królem hiszpańskim Filipem II. podpisany w Vervins, został z nadzwyczajną radością powitany w całej Francyi. Dla uwiecznienia tej pamiątki, zasadzono na placach publicznych w wioskach, drzewa po większej części lipy. Dotąd jeszcze znajdują się szczątki tych drzew. Kasztan w Gamaches, należy zdaje się do rzędu takich pamiątkowych drzew. Zasadzony koło dawnego gmachu municypalnego, wznosi swój szczyt po nad otaczające domy, potężne zaś jego koniecie czerpią pokarm nawet z łożyska rzeki Vimeuse, a gałęzie jego okryte wyciętymi liśćmi i piramidalnemi kwiatami, poważnie wyciągają się jak ramiona. Wiek tego drzewa dokładnie wskazuje ilość stojów jednej z gałęzi złamanej przez burzę. Drzewo to starsze jest o sześćdziesiąt siedm lat od najpierw zasadzonego w Paryżu kasztana, skądby można wnosić, iż jest jednym z tych, które przywiózł z Indyi Ghislain de Busbec. Zapewne otrzymał go w darze potężny pan na Gamaches, Mikołaj Rouault.

Ostatnie wiadomości.

Dzienniki *wiedeńskie* przynoszą dziś z *Gazety* szląskiej wspomnianą już przed dwoma dniami w naszym piśmie nową notę austriacką w sprawie związku celnego, w której hr. Rechberg zaleca jeszcze raz rządowi pruskiemu dawniejsze propozycye Austrii. Osnowę tej depezy podamy w najbliższym numerze naszej gazety. Nadto nie ma dzisiaj nic ważniejszego ze stolicy państwa, zajętej teraz jedynie festynami zgromadzenia prawniczego.

Rząd *pruski*, jak zapewnia dziennik *B. H. C.*, ma skłaniać się do ważnych koncesyi w sprawie budżetu wojskowego. Między innymi miał przyrzec izbie deputowanych, że żądane skrócenie czasu służby na 2 lata będzie uwzględnione, ale uznanie jego nastąpi dopiero wtedy, gdy praktyczność tego postanowienia stwierdzi kilkuletnie doświadczenie. — W kwestyi związku celnego donosi *N. C.*, że jak tylko złożą już wszystkie rządy związku celnego swoje deklaracye względem przyjęcia lub odrzucenia traktatu z Francją, zamierza rząd *bawarski* zaproponować formalnie zwołanie nadzwyczajnej konferencyi związku celnego dla rozważenia propozycyi austriackich i rewizyi taryfy związku celnego.

Wypadki we **Włoszech** zaczynają przybierać coraz groźniejszy charakter, gdyż sądząc po doniesieniach dzisiejszych, zdaje się już być niuniknionym krwawy dramat wojny domowej. Najnowsze wiadomości sięgają do 28. sierpnia. Garibaldi wyruszył już z Melito i ciągnie ku Reggio, a jak donosi dziennik *France* z 27. sierpnia, wydał były dyktator na dwa dni przedtem rozkaz dzienny, w którym zapowiedział, że za kilka dni wkroczy do Neapolu. Wiadomość tę potwierdza także turyńska gazeta urzędowa z 28. sierpnia. Wszelako wykonanie tego planu mogą ochotnicy bardzo drogo przepłacić, gdyż wojska królewskie zastępują im wszędzie drogę i przyszło już nawet dwukrotnie do starcia, które wypadło niekorzystnie dla ochotników. Oto, co donosi o tem telegram z **Neapolu** z 27. sierpnia: Wczoraj zaszła utarczka między Garibaldzistami i wojskiem, wystanem na rekonesans z Reggio, a dziś przyszło do nowego starcia; 42 Garibaldzistów, a między nimi majora Merighi, pojmano, kilku zaś raniono, wojsko miało trzech ranionych. Z tego samego telegramu dowiadujemy się także, że deputowanych Mordiniego i Fabriciego (dwóch najgorliwszych stronników Garibaldeggo), aresztowano za przybyciem ich do Neapolu. Tym sposobem rozpoczął się już pierwszy akt dramatu, którego rozwiązania niepodobna jeszcze przewidzieć. Tymczasem i w Sycylii, pomimo odjazdu Garibaldeggo, nieustala jeszcze anarchia; jak bowiem donosi telegram z **Messyny** z 26. sierpnia w „Monarchia Nazionale“, usiłowało tam stronnictwo Mazziniego wyprawić demonstracyę na rzecz Garibaldeggo, ale wojsko rozprószyło tłumy. Do Reggio wysłano znaczny oddział wojska z rozkazem, by ściagało wszędzie powstańców, a nawet sam naczelny wódz Cialdini ma udać się do Kalabrii.

Potwierdza się też wiadomość, którą podaliśmy wczoraj o wysłaniu floty francuskiej pod Neapol; dzisiejszy bowiem telegram z **Paryża** z 28. podaje doniesienie z *Monitora*, że ewolucyjna eskadra francuska otrzymała rozkaz, udać się niezwłocznie do Neapolu. Cesarz Napoleon spodziewany był w Paryżu 27. wieczorem z marszałkiem Mac Mahonem, który ma towarzyszyć mu do Biarritz.

Z Królestwa Polskiego nie ma nic nowego, prócz manifestu W. Księcia, który podajemy w całości we właściwej ru-

bryce; ale dotąd nie wiadomo jeszcze, jakie wrażenie sprawił on w Warszawie. Dodać możemy tylko to jeszcze, że temi dniami otworzone zostały znowu w Warszawie obydwie resursy kupieckie, które zamknięto przed rokiem.

W Kopenhadze, jak donosi telegram z 27go b. m., doreczone zostały odpowiedzi Austrii i Prus na depeszę duńska Halla z 12. marca; obie noty co do osnowy i zamiaru są zupełnie zgodne, tylko formą i składem różnią się od siebie. — Zaślubiny księcia Walii z księżniczką duńska nastąpią, jak pisze *Times* z 27go b. m., z początkiem przyszłej wiosny, a generał Knollys mianowany został intendantem dworu książęcego.

Podana wczoraj wiadomość z Belgradu o zerwaniu konferencji w sprawie serbskiej w Stambule, okazała się fałszywą. Dziś bowiem nadeszła wiadomość telegraficzna z **Konstantynopola** z 26. sierpnia, że „wczorajsza (6sta) konferencja w sprawie serbskiej nie doprowadziła do żadnego stanowczego rezultatu, i przeto naznaczono nową konferencję.“ Listy jednak ze Stambułu do Paryża zapewniają, że Porta gotuje się do walki z Serbią. Sir Bulwer ma zachęcać Porte do operu; książe Łabanow i baron Prokesch mieli się poróżnić, a hrabia Moustier występuje jako pośrednik, ale skłania się na stronę Rosyi, która również popiera Prusy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 27. sierpnia 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	325.23	+ 10.2	74.5	południowy	sl. jasno
2. god. po poł.	324.79	+ 18.0	41.5	zachodni	" "
10. god. wiecz.	325.29	+ 12.0	62.8	"	" "

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. sierpnia.

Hotel rosyjski: PP. Borman Edward, Tuszowski Sylwester i Sobieszczański Wiktor z Polaki. — Slonder Jerzy, z Czerniowiec.
Hotel europejski: Jędrzejewicz Max, z Zniatyna. — Papara Henryk, z Zubowmostów.
Hotel angielski: Kruszewski Henryk, z Chorobrowa. — Łopacki Jan, z Krakowa.
Hotel krakowski: Hr. Humnicki Władysław, z Rozpucia. — Ozaistowicz Wincenty, z Brzyścia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. sierpnia.

PP. Kozłowski Michał, do Stryja. — Siegel August, c. k. prz. obw., do Sambora. — Hr. Dzieduszycki Władysław, do Krakowa. — Łodyński Hieronim, do Milatyna. — Kosielski Lud., na Podole.

TEATR.

Dziś przedstawienie pożegnawcze Towarzystwa opery włoskiej, złożone z wyjątków z rozmaitych oper, jako to: „**Trovatore**“, „**Semiramide**“, „**Lucia di Lammermoor**“, „**Lucrezia Borgia**“, „**Don Pasquale**“, „**La Favorita**“ i „**Rigoletto**“.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 9. września: Sprzedaż realności nr. 186³/₄ w Stanisławowie.
Dnia 10. września: Wydzierżawienie miejskiej propinacji w Jaworowie, i dochodów miasta w Sarej soli.
Dnia 11. września: Sprzedaż realności nr. 177³/₄ i nr. 47²/₄ we Lwowie, ³/₄ części sklepu nr. 106 w Tarnopolu.
Dnia 12. września: Sprzedaż realności nr. 37 w Złoczowie i ²/₆ części sumy 6640 zł. pol. na dobrach Sokolów we Lwowie.
Dnia 14. września: Sprzedaż realności nr. 206³/₄ w Stanisławowie.
Dnia 15. września: Sprzedaż ⁸/₁₀₀ części dóbr Beligroda w Przemyslu.

Kurs lwowski.

Dnia 29. sierpnia.

	wal. austr.	gotówka		towar.	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski		6	9	6	15
Dukat cesarski		6	13	6	19
Półimperyal zł. rosyjski		10	57	10	73
Rubel srebrny rosyjski		2	5	2	7
Talar pruski		1	92	1	93
Polski kurant i pięćzłotówka					
Galicj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		80	78	81	50
" " m. k. za 100 zł.		84	78	85	50
Galicjańskie obligacje indemnizacyjne	bez kuponów	70	43	71	5
5% Pożyczka narodowa		81	25	81	8
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		226	75	224	25

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 29 sierpnia

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 81.65. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.60 po 4¹/₂% za 100 zł. — ; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne Nizszej Austrii po 5% za 100 zł. — ; Węgier — ; Galicyi — ; Bukowiny — ; Akcyje Banku narodowego sztuka 769 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 202.40; nizsze-austr. towarzystwa eskontowego —. —. —.
Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. —.
Wekslowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —. —. Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 30.50. Medycjan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —. —.
Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.19 dukaty ces. pełnej wagi —. —. —. korony —. —. półkorony —. —. Srebro 138.25

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 27 sierpnia.

1. Bług publiczny.		A. Państwa.	
	pien.	towar.	
W austr. wal. po 5%	65.90	66.—	
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.25	82.35	
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82.50	82.60	
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—	
Metaliki po 5%	70.—	70.10	
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70.30	70.60	
dtto. " 4 ¹ / ₂ %	62.25	62.50	
dtto. " 4%	55.25	55.75	
dtto. " 3 ¹ / ₂ %	41.50	41.75	
dtto. " 2 ¹ / ₂ %	35.25	36.50	
dtto. " 1 ¹ / ₂ %	14.—	14.25	
Przez. do wylos. z r. 1839	132.25	132.75	
" 1854	89.50	89.75	
" 1860	89.50	89.70	
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	91.70	91.90	
Renty Como p. 42 lir. austr. po 5%	17.—	17.25	
Wylos. obl. dawn. dlugu państ.	67.50	68.—	
" 4 ¹ / ₂ %	61.50	61.75	
" 4%	54.—	54.75	
" 3 ¹ / ₂ %	48.—	48.50	
" 3%	45.—	45.50	
" 2 ¹ / ₂ %	40.—	41.—	
" 2 ¹ / ₄ %	36.—	37.—	
" 1 ¹ / ₂ %	31.—	32.—	
dtto. z proc. nt. " 6%	67.—	68.—	
" " " 4 ¹ / ₂ %	61.50	61.75	
" " " 4%	54.—	54.75	
B. Krajów łacobyńskich			
Nizszej Austrii	86.50	86.50	
Wyg. Aust. i Sali.	86.—	86.50	
Czech.	86.—	86.50	
Norowii	88.50	89.50	
Szląska	88.—	88.50	
Styryi	85.50	86.50	
Tyrolu	85.—	86.—	
Kar., Krainy, i Wyb.	86.50	86.50	
Węgier	72.50	73.—	

2. Stan oblig. domestykaln.		3. Akcyje.	
	pien.	towar.	
po 3% za 100 zł.	16.—	17.—	
" 2 ¹ / ₂ % za 100 zł.	14.—	15.—	
" 2 ¹ / ₄ % za 100 zł.	12.—	13.—	
" 2% za 100 zł.	11.—	12.—	
" 1 ³ / ₄ % za 100 zł.	10.—	11.—	
Banku nar. 776 — 778 —			
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	205.80	206.—	
Niz.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	624.—	636.—	
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1238.—	1240.—	
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	244.50	245.—	
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	155.—	155.50	
Połud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	122.—	122.25	
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—	
Połud. kolei państw. lomb.-wen. i central.-włoskiej			
kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłaty	231.—	232.—	
180 zł. (90%)	227.25	227.50	
Kol. Kar. i Ud. po 200 zł. non. kenw.	227.25	227.50	
Kol. Preszb. Tyrn. i emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—	
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	—	98.—	
Kolej Budehradzka po 500 zł. m. k.	660.—	—	

Kolej Ausseg.-Ciepl. po 200 zł. m. k.		Kolej Bern. Ross. po 200 zł. m. k.		Kolej Grac.-Köfl. i Tow. górń. po 200 zł. w. a.		Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.		Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.		Mostu łącz. w Pezecie po 500 zł. m. k.		Tow. młyn. par. w Wied. po 500 zł. m. k.		Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.		
	pien.	towar.														
	174.—	176.—			154.—	156.—	421.—	423.—	223.—	222.—	396.—	395.—	396.—	395.—	245.—	255.—
4. Listy zastawne.																
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.—	104.50			100.—	100.50										
przeznacz. do los. po 5%	87.75	88.25														
na 12 m. 5%																
za 100 zł.																
w wal. austr. przez. do los. po 5%	83.70	83.90														
Gal. Tow. kred. po 1%	80.—	81.—														
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.																
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.75	97.—														
dtto. dtto. w srebrze uprzed. za 100 zł. w. a.	101.25	101.50														
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	138.75	139.25														
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	134.25	134.75														
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	93.—	93.50														
Kol. Gloggn. za 100 zł.	83.—	83.50														
Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—														
Lloyda za 100 zł.	90.—	91.—														
6. Losy.																
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130.—	130.25														

Tow. żegl. par. na Dun po 100 zł. m. k.		Pożycz. Trye. po 100 w. a.		Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.		Esterhazego po 40 zł. m. k.		Salma " 40 " "		Palfiego " 40 " "		Clarego " 40 " "		St. Genois " 40 " "		Windischgrätzka 20 zł. " "		Waldsteina 20 " "		Keglevicha 10 " "	
	pien.	towar.																			
	94.—	95.—		120.—	121.—	36.50	37.—	94.—	95.—	37.—	37.25	35.—	35.50	35.50	36.—	23.—	22.50	21.75	22.25	15.—	15.25
Weksle. (Na 3 miesiące.)																					
Amsterdam za 100 zł. hol.																					
Angsburg za 100 zł. w. a.	138.50	139.75																			
Berlin za 100 tal.																					
Wrocław za 100 tal.																					
Frankfurt za 100 zł. w. a.	105.70	105.80																			
Genau za 100 lir. piem.																					
Hamburg za 100 M. B.	96.—	96.20																			
Lipsk za 100 tal.																					
Liwnarna za 100 lir. tosc.																					
Londyn za 10 ft. szt.	29.30	29.40																			
Budyn za 100 fr.																					
Medycjan za 100 zł. w. a.																					
Marsylia za 100 fr.	51.—	51.—																			
Paryż za 100 fr.	51.10	51.15																			
Praga za 100 zł. w. a.																					
Tryest za 100 zł. w. a.																					
Wenecja za 100 zł. w. a.																					
(31 dni po ukazaniu.)																					
Bukareszt za 100 piast. wol.																					
Konstantynopol za 100 piast. tur.																					
Kurs złota.																					
	pien.		towar.																		
Dukaty ces. men.	6.14	6.15																			